Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-02-03

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 6 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10598

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 263.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΑΠΟΞΕΣΕΙΣ ΔΕΝΔΡΩΝ, ΑΙ ΜΑΧΑΙΡΩΣΕΙΣ ΖΩΩΝ.

Εἶνε ἀξία πάσης ἀπορίας καὶ θαυμασμοῦ ἡ πρόοδος τῶν χωρικῶν εἰς τὸ κακουργεῖν καὶ εἰς τὸ ἀνακαλύπτειν θηριώδεις τρόπους ἐκδικήσεως, οἵτινες μέχρι πρό τινος ἦσαν οὐ μόνον ἄγνωστοι, ἀλλὰ καὶ βδελυκτοὶ εἰς αὐτούς. Δὲν δύναταί τις ν' ἀνακαλύψῃ τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς τοσαύτης ἐξαγριώσεως καὶ ἐξαχρειώσεως, διότι βεβαίως δὲν εἶνε ἡ δυστυχία ἡ πηγὴ ὅλων τούτων τῶν κακιῶν.

Τὸ καταστρέφειν ἄψυχα ὄντα, τὸ φθείρειν καὶ ἐξαφανίζειν δένδρα, κήπους κλ., τὸ ἀποκτήνειν ἢ ἀκρωτηριάζειν ζῶα, ταῦτα πάντα, ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα καὶ διαδοθέντα, ἀποδεικνύουσι σκληρότητα καὶ θηριωδίαν, ἣν οὐδέποτε δικαιοῦταί τις ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν δυστυχίαν. Ἡ θηριωδία αὕτη, ὡς δικαιοῦται πᾶς τις νὰ συμπεράνῃ ἤτο συμφυὴς τοῖς τοιούτοις χωρικοῖς, ὑπεκρύπτετο καὶ ὑπεθάλπετο, ὅτε δ' εὗρε κατάλληλον τὸν καιρὸν καὶ ἤρθησαν τὰ ταύτην συγκρατοῦντα καὶ συγκαλύπτοντα αἴτια, ἀνεφάνη ἀμέσως καὶ ἀκατάσχετος χωρεῖ πρὸς τὰ προσω ὡς ἵππος ἄγριος ἄνευ χαλινοῦ.

Εἰς τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάστασιν συνέτεινε κατὰ πρῶτον λόγον ἡ χαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ χαλινοῦ, καὶ κατα δεύτερον ἡ πολυδαίδαλος νομοθεσία, ἐν ταῖς ἀναριθμήτοις καὶ λαβυρινθώδεσι πτυχαῖς τῆς ὁποίας κρύπτονται ὑπεκφεύγοντες τὴν τιμωρίαν οἱ πλεῖστοι τῶν κακουργούντων. Καὶ, περὶ τοῦ δευτέρου τούτου, οὐδεὶς δύναται ν' ἀντίπῃ, διότι οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ Τουρκίας ἐφυλάττοντο τόσον αὐστηρῶς οἱ νομικοὶ τύποι, προκειμένου περὶ ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς τινος. Πλεῖστοι ἀθωοῦνται μόνον χάρις εἰς τοὺς τύπους, ἐνῷ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν δικαστῶν εἶνε ἔνοχοι. Καὶ τοῦτο εἶνε βεβαίως προσὸν ἀναγκαῖον εἰς πάντα ἀμερόληπτον δικαστὴν, ἀλλὰ πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς τοσαύτης ὁρμῆς πρὸς τὸ κακουργεῖν, πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν, εἶνε ἐπίσης ἀναγκαῖον καὶ ἴσως ἐκ τῶν μόνων δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι θεραπείαν, τὸ μὴ ἐπιμένειν τοὺς δικαστὰς τοσοῦτον εἰς τοὺς τύπους, ἀλλὰ νὰ καταδικάζηται ὁ ἐν τῇ συνειδήσει των, θεωρούμενος ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων ἔνοχος. Ἐὰν ὑπάρχῃ περίστασις καθ' ἣν βλάπτει ἡ φιλάνθρωπος ἀρχὴ τῶν κριτῶν, ὅτι «προτιμότερον νὰ ἀθωῶταί τις ἔνοχος ἢ νὰ καταδικάζηταί τις ἀθῶος» εἶνε ἡ παροῦσα περίστασις, καθ' ἣν ἤρξατο θρασυνομένη ἡ κακία καὶ ἀπαιτεῖται ἰσχυρὰ χαλιναγώγησις πρὸς ἀναστολὴν τῆς θρασύτητος· ἤρξατο προχωροῦσα ἡ γάγγραινα καὶ ἀπαιτεῖται βαθὺς καυτηριασμὸς πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, ἀπειλοῦντος ὄλεθρον, καθ' οὗ οὐδὲν θὰ δύνωνται πλέον οἱ νόμοι.

Ὡς εἴς τινας περιστάσεις, φοβουμένη ἡ κυβέρνησις ἀναστάτωσίν τινα, ἢ ταραχὴν ἐν τῷ λαῷ, κηρύττει τὸν στρατιωτικὸν νόμον ἵνα προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον, οὕτω καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καθ' ἣν ἀπειλεῖται ἀναστάτωσις κατὰ παντὸς νόμου καὶ περιφρόνησις πρός τε τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ποινὰς, δέον νὰ κηρυχθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ νόμος αὐστηρότατος καὶ τοιοῦτοι γίνονται οἱ κείμενοι νόμοι, ὅταν ἀποβάλωσί τινας τῶν ἀπαιτουμένων λεπτεπιλέπτων πολλάκις καὶ χονδροειδεστάτων ἐνίοτε τύπων.

Βλέπω τὰ δένδρα μου προσφάτως κοπέντα ἢ ξεσθέντα, ἢ τὸν βοῦν μου μαχαιρωθέντα, καὶ βλέπω ἐπίσης ἄνθρωπον ἐξερχόμενον τοῦ κήπου μου μὲ τὴν ἀξίνην ἀνὰ χεῖρας, φέρουσαν καὶ μόριά τινα τοῦ ἀποκοπέντος ἢ ξεσθέντος δένδρου, ἢ ἐξερχόμενον τῆς αὐλῆς μου μὲ τὴν μάχαιραν ἀναχεῖρας, αἱμοσταγῆ· μαρτυρῶ τοῦτο, καὶ ὅμως πρέπει ν' ἀποδείξω ἂν ἐθεάθη κόπτων τὰ δένδρα μου ἢ ἐμπήγων τὴν μάχαιραν εἰς τὸ ζῶόν μου, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἔνοχος καὶ καταδικασθῇ. Δικαιοῦται λοιπὸν ὁ τοιοῦτος νὰ ἐνθαρρυνθῇ εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον του καὶ γελῶν νὰ μὲ περιφρονῇ, ἢ ὄχι; Δίδεται οὕτως ἀφορμὴ νὰ μιμηθῇ καὶ ἄλλος τὸ παράδειγμα ἢ ὄχι; Ἐὰν ὅμως ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς πᾶς καταγγελλόμενος καὶ ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων ἀποδεικνυόμενος ἔνοχος, καὶ οἱ ἐμφορούμενοι ὑπὸ τοιούτων κακούργων καὶ φιλεκδίκων διαθέσεων ἐγνώριζον ὅτι δυσκόλως θὰ ἀπηλλάττοντο τῆς καταδίκης, ὦ! τότε μὰ τὸν Δία, θὰ εἶχον πολλοὺς λογαριασμοὺς νὰ κάμωσι καὶ πολλὰ νὰ σκεφθῶσι πρὶν ἢ λάβωσιν ἀναχεῖρας τὴν δενδρώλεθρον ἀξίνην, ἢ τὴν ζωοφόνον μάχαιραν.

Ὁ ἠθικὸς νόμος ἤρξατο ἐξασθενῶν· ὁ πολιτικὸς φαίνεται ἀνίσχυρος. Ἰδοὺ τὰ δύο θεμελιώδη αἴτια εἰς ἃ ἡμεῖς κατὰ πρῶτον λόγον ἀποδίδομεν τὴν αὔξησιν τῶν κακουργημάτων ἐκείνων, ἅτινα μόνον πρὸς κόρεσιν κτηνώδους πάθους ἢ ἐκδικήσεως γίνονται, ἐν οἷς πρωταγωνιστοῦσιν ἤδη αἱ ἀποξέσεις δένδρων καὶ αἱ μαχαιρώσεις ζώων.

ΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ

Πολλοὶ πολλάκις πολλὰ ὑπηνίξαντο περὶ τῶν αἰτίων τῆς παρούσης αὐξήσεως καὶ ὑπερπλεονάσεως τῶν καθ' ἑκάστην παρουσιαζομένων δικῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἀποδίδοντες ταῦτα εἰς μόνην τὴν αὔξουσαν δυστροπίαν καὶ ἐξαχρείωσιν τοῦ λαοῦ, τοῦ μὴ σεβομένου τὸ ξένον δίκαιον καὶ μὴ αἰσθανομένου τὴν ἱερότητα τοῦ ἀλλοτρίου πράγματος, πλὴν περὶ ἑνὸς ἀκόμη πράγματος, ὅσῳ ἀληθοῦς τόσῳ πραγματικοῦ αἰτίου τῆς αὐξήσεως τῶν δικῶν καὶ τῆς συρρεύσεως ἐν τοῖς δικαστηρίοις, τῶν χωρικῶν κυρίως, ἀπέφυγον καὶ οἱ τὰ αἴτια ἀναρευνῶντες νὰ κάμωσι λόγον, ἀγνοοῦντες φαίνεται τοῦτο καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της καὶ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ ἐκλείψῃ τοῦτο.

Πολλῶν δικῶν τὴν ἀνέλιξιν καὶ τὸ τέλος γνωρίσας, ἐπείσθην ἔκ τε ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ τῶν ἐμπείρων περὶ τὰ τοιαῦτα εἰσηγήσεως, ὅτι τὸ ἕν ἕκτον τοὐλάχιστον τῶν ἀρχομένων, καὶ διακοπτομένων, εἴτε μέχρι τέλους διεξαγομένων δικῶν, εἶνε ψευδεῖς καταγγελίαι γενόμεναι χάριν ἐκδικήσεως, ἢ συμφέροντος, ἢ ἄλλων ἰδιοτελῶν σκοπῶν.

Ἠδυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀπαριθμήσωμεν πολλὰς τοιαύτας δίκας, ποινικὰς μάλιστα, καθ' ἃς οἱ καταγγελλόμενοι προεφυλακίσθησαν καὶ κατόπιν ἀπεδείχθη ψευδεστάτη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἡ καταγγελία, ἀλλ' ἀποφεύγομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο, ἕνεκα λόγων ἰσχυρῶν, ἀρκούμεθα δὲ μόνον νὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κάλλιστα γνωρίζει ὅτι ἀληθῆ λέγομεν, τὴν ἀθλίαν ταύτην καὶ ὡς πρὸς τοῦτο κατάστασιν, νὰ λάβῃ δ' αὐστηρὰ κατὰ τῶν ψευδοκαταγγελέων μέτρα, καὶ νὰ μὴ ἀρκῆται μόνον εἰς τὰ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενα δικαστικὰ ἔξοδα εἰς ἃ τοὺς καταδικάζει, ἀλλὰ νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν ἄλλα μέτρα, συντείνοντα εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἀθλίου συστήματος.

Ὁ ψευδῶς κατηγορῶν τινος καταδικάζεται, κατά τινα νόμον, εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, εἰς ἣν θὰ κατεδικάζετο ὁ κατηγορούμενος ἐὰν ἠλήθευεν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία. Μία τοιαύτη νομικὴ ἀπόφασις, μία καὶ μόνη ἐφαρμογὴ τοιούτου νόμου θὰ ἤρκει ὡς διὰ θαύματος νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀναφανεῖσαν παρὰ πολλοῖς τοιαύτην μοχθηρίαν.

Τοιαῦτα περισταλτικὰ μέτρα, δυνάμενα νὰ σωφρονίσωσι καὶ νὰ ὠφελήσωσι, πρέπει ἡ Κυβέρνησις καθὸ κυβέρνησις νὰ ἐπινοῇ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτοβούλως, ἄλλως, τὰ πάντα θὰ καταρρεύσωσι καὶ ἡ Κυβέρνησις θεωρηθήσεται ὡς μὴ ἱκανὴ ἢ ὡς μὴ βουληθεῖσα νὰ ἀναχαιτίσῃ κακὸν, ὅπερ τὴν δυστυχίαν μόνον αὐξάνει.

Ὡς οἱ ψευδορκοῦντες οὕτω καὶ οἱ ψευδῶς καταγγέλλοντες πρέπει νὰ καταδιώκωνται καὶ νὰ τιμωρῶνται ἐν πάσῃ αὐστηρότητι πρὸς παραδειγματισμόν. Ἀφοῦ οἱ ἠθικοὶ νόμοι δὲν ἀκούονται, ἂς ἐπιβληθῶσιν οἱ πολιτικοὶ ἐν ὅλῃ τῇ αὐστηρότητί των.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀρκετὰ ἱκανοποιημένη μέχρι τοῦδε εἶνε ἡ γεωργικὴ τάξις, μειδιώσης εἰς αὐτοὺς ἐλπίδος εὐτυχίας. Βροχαὶ ἄφθονοι καὶ Ἥλιος θαλπερὸς, συνεργάζονται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν σπαρτῶν, ἀναπτυσσομένων θαυμασίως καὶ ἐπαισθητῶς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ὁ ἀφιππεύσας Ἰανουάριος ἐσημείωσε τὴν τελευταίαν του ἡμέραν δι' ἀπείρων βροχῶν, προσέτι δὲ καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ὧν ἐστερεῖτο σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ παρελθὼν χειμών. Ὁ Ὄλυμπος ἐκαλύφθη ἐκ νέου ὑπὸ χιόνων.

***

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐτελέσθη ἐνταῦθα κατὰ τὸ εἰωθὸς ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁμιλήσαντος τοῦ κ. Σωκρ. Ν. Φραγκούδη ὀλίγα καὶ λίαν κατάλληλα «Περὶ δικαιοσύνης». Ἐλλείψει χώρου ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεχὲς τὴν δημοσίευσιν τούτων.

***

Ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια κατὰ τῶν κλεπτῶν, διότι οὗτοι δὲν ἀφίνουν οὐδὲ τὴν Ἀστυνομίαν ἥσυχον ὥστε νὰ φυλάττῃ μὲ τὴν ὄρεξίν της. Ὁ Ἀριστοτέλης Νικολάου ἐκ Πολεμιδίων καταδικασθεὶς εἰς ἑνὸς μηνὸς φυλάκισιν, ἐνεδύθη τὰ συνήθη τῶν φυλακῶν ἐνδύματα, κρατηθέντων τῶν ἰδικῶν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐστάλη εἰς τὸ φρούριον ὅπου ἀπέτισε τὴν ποινήν του. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἐστάλη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ παραλάβῃ καὶ ἐνδυθῇ τὰ ἐνδύματά του, πλὴν ἀντὶ τῶν καινουργῶν ὑποδημάτων του, τοῦ ἔδωκαν ἄλλα, παλαιά, διότι, ὡς τῷ εἶπαν, ἐκλάπησαν τὰ ἰδικά' του. Ὁ αὐθάδης οὗτος ἀντὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα καὶ νὰ λυπηθῇ τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα ὅτι γίνονται καὶ αὐτὰ ἕρμαιον τῶν κλεπτῶν, δὲν τὰ ἐδέχθη καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις, ἐλπίζεται, νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα.

***

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρνακος ὅτι ἡ Α. Πανιερότης εὑρίσκεται εἰς ἀμηχανίαν πρὸ τῶν πολλῶν χρεῶν τοῦ θρόνου. Ὡς γνωστὸν τὰ χρέη ἀναβαίνουσιν ἤδη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 950 περίπου λιρῶν. Ἀφ' ἧς ἔφθασεν εἰς Λάρνακα ἡ Πανιερότης του, οἱ δανεισταὶ πηγαινοέρχονται ἀπαιτοῦντες τόκους καὶ χρεωλύσια. Ἐκτὸς τῶν χρεῶν τούτων, ἡ Μητρόπολις διατελεῖ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ὀφείλονται δὲ καὶ μισθοὶ ὑπαλλήλων ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους. Καὶ μ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐλεεινότητα τῶν θρονικῶν, λίαν προσβλητικὴν διὰ τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα, προσκαλοῦνται δὶς καὶ τρὶς οἱ χριστιανοὶ ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συσκεφθῶσι καὶ ἐνεργήσωσι περὶ βελτιώσεως τῆς τοιαύτης ἀναξιοπρεποῦς θέσεως, τεινούσης εἰς κατάπτωσιν καὶ ἐξευτελισμὸν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων, καὶ ὅμως ἡ φιλοτιμία μας, καθεύδει τὸν βαρύχιον.

***

Παρεπονούμεθα ἄλλοτε ὅτι ἡ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἔκδοσις τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἐγίνετο μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεώς της. Μὴ χειρότερα ἔπρεπε νὰ λέγωμεν τότε. Ἀπό τινος ἐκδίδεται αὕτη μετὰ ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα καὶ προχωρεῖ ἀκόμη ἡ βραδύτης νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς δύο μῆνας. Σήμερον 15 Φεβρουαρίου 1890 ἐλάβομεν τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Δεκεμβρίου 1889 φύλλον.

***

Ὁ ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος κατηυθύνθη εἰς Κτῆμα Πάφου ἀπὸ χθὲς, ἔνθα μέλλει νὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ἐκλεκτῶν τινων δραμάτων.

***

Τελουμένων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 ἰσταμένου, ὥρᾳ 2 1)2 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Σ. ΚΑΒΟΥΡΟΡΑΧΟΥ

καὶ

ΧΡΗΣΤΟΥ Μ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμησσῷ 1 Φεβρουαρίου 1890.

Οἱ γονεῖς
ΕΛΕΝΗ Σ. ΚΑΒΟΥΡΟΡΑΧΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΙΧΑΗΛ.

***

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αὔριον Κυριακὴν, 4)16 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους, ἐκτίθενται εἰς ἑκούσιον δημόσιον πλειστηριασμὸν διάφορα εἴδη, χρήσιμα εἰς τοὺς ὑποδηματοποιοὺς, ἀρίστης ποιότητος, παραγγελθέντα εἰς Ἀγγλίαν καὶ μὴ παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ παραγγελιοδότου ἐνταῦθα, λόγῳ ὅτι ἔφθασαν ἀργά.

Ἡ πλειοδοσία γενήσεται παρὰ τὸ γνωστὸν καφενεῖον τοῦ Κοντονικόλα καὶ ἀρχίσει τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν.

***

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν ὡς λίαν τερπνὸν καὶ διδακτικὸν διὰ τοὺς παῖδας τὸ «Παιδικὸν περιοδικὸν» ὅπερ ἐξακολουθεῖ ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Τὰ ὡραῖα ἠθικὰ ποιήματά του, τὰ εὐφυῆ γυμνάσματά του, αἱ παιδικαὶ ἀσκήσεις του, αἵτινες πανταχόθεν στέλλονται ὑπὸ τῶν παίδων καὶ δημοσιεύονται εἰς τὸ περιοδικὸν, μεγάλης ὠφελείας καὶ τέρψεως γίνονται πρόξενα εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας του.

***

Ἡ σήμερον ἡμέρα ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διευθύνοντος τὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἡμέρα καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἐκλεχθῇ ἐν Λάρνακι τὸ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ θέσεως τοῦ παραιτηθέντος κ. Ματέη μέλος. Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀγνοοῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα.

—Ἡ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τοῦ κ. Γ. Μαληκίδη θέσεως ἐκλογὴ, ὡρίσθη νὰ γείνῃ τὴν 13)25 ἰσταμένου, ἤτοι τὴν μεθεπομένην Τρίτην ἐν τοῖς ἐνταῦθα γραφείοις.

***

Αἱ ἡμέραι καθ' ἃς συγκροτηθήσεται ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς νήσου κακουργοδικεῖον εἰσὶν αἱ ἑξῆς:

Εἰς Λευκωσιαν	τὴν	28	Ἀπριλίου	1890.
» Πάφον	»	8	Μαΐου	»
» Λεμησσὸν	»	19	»	»
» Λάρνακα	»	29	»	»
» Ἀμμόχωστον	»	4	Ἰουνίου	»
» Κερύνειαν	»	12	»	»

***

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Α'. ἡμέρα

Α'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 1)4 μίλ. βραβ. λιρ. 12. Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ» τοῦ κ. Σιακαλλῆ

Β'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 1)2 μίλ. βραβ. λιρ. 10. Ἐκέρδησεν ὁ «Γοῦρκος».

Γ'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 1)2 μίλ. βραβ. λίρ. 20. Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ». Δεύτερος ὁ «Ροδόλφος βραβ. λίρ. 3.

Δ'. ἱπποδρομία, διάσημα 3)4 μίλ. βραβ. λίρ. 10 Ἐκέρδησεν ὁ «Τόπσυ»

Ε'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 1)2 μίλ. βραβ. λίρ. 15. Ἐκέρδησεν ὁ «Στράτλες» τοῦ κ. Χατζηπαύλου.

ΣΤ'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 μίλ. βραβ. λίρ. 10. Ἐκέρδησεν ἡ «Καρόζα» τοῦ κ. Παντελίδη.

Β'. ἡμέρα

Α'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 μίλ. βραβ. λίρ. 12 Ἐκέρδησεν ἡ «Σαηδέττ.

Β'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 3)4 μίλ. βραβ. λίρ. 15· Ἐκέρδησεν ὁ «Κερόσκος» τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδου.

Γ'. ἱπποδρομία, διάσημα 1 1)4 μίλ. βραβ. λίρ. 10. Ἐκέρδησεν ὁ «Πάντζ» τοῦ κ. Βρατζιώτη.

ἡ Δ'. ἤτο τῶν ζαπτιέδων.

Ε'. ἱπποδρομία διάσημα 1 3)4 μίλ. βραβ. λίρ. 25. Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ». Δεύτερος ὁ «Ἰσκένδερ» λίρ. 5.

ΣΤ. ἡ παρηγορητικὴ, ἣν ἐκέρδησεν ὁ «Ἰσκένδερ».

ΛΑΡΝΑΞ

Καιρὸς βροχερός. Ἡ ἐμφλοιούντζα εἰς ὕψεσιν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Ἀθανασίου Μόζωρα, ἱερουργοῦντος τῆς αὐτοῦ Παν. τοῦ σε-

δαστοῦ ἡμῶν μητροπολίτου κ. Χρυσάνθου, καθ' ὃ διενεμήθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν 25 εἰκοσάφραγκα. Αὐθημερὸν ἐτελέσθη καὶ ἕτερον ἐν τῷ Ναῷ Χρυσοπολιτίσσης δαπάναις τοῦ κ. Κύρου Βοντιτζιάνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδήμου Γ. Ἀκάμα ἱερουργοῦντος τοῦ Π. Ἀρχιμανδρίτου ἁγίου Κιτίου κ. Μελετίου.—Χθὲς περὶ τὴν 10ην ὥραν ἀπεδήμησεν εἰς κύριον ὁ ἰατρὸς Θ. Ρώπας, βυθίσας εἰς ἄφατον πένθος τοὺς συγγενεῖς του. Διεδόθη ὅτι ὁ μακαρίτης ηὐτοκτόνησε, πιὼν δηλητήριον, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία μὴ ἔχουσα ἀποδείξεις τοῦ τοιούτου, ἐπέτρεψε καὶ ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ ἡ νεκρώσιμός του, εἰς ἣν συνέρρευσαν πολλοί, χοροστατοῦντος τῆς Α. Πανιερ. ὁμιλήσαντος καὶ τὰ δέοντα.

—Τὴν ἐπέτειον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἡ Α. Παν. προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ἱερούργησεν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, διαρωτίσας καὶ τέρψας τὸ ἀκροατήριον διὰ λαμπρᾶς ἀναπτύξεως τοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐψάλη ἡ συνήθης δοξολογία ἐν τῇ δημοτικῇ Σχολῇ μεθ' ἣν οἱ μαθηταὶ ἔψαλον διάφορα ἄσματα.

ΒΑΡΩΣΙΑ

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν ἀπαιταχοῦ Ἑλλ. Σχολείων μετὰ τὴν συνήθη πρὸς τὸν Ὕψιστον ψαλεῖσαν ἐν τῷ ἀρρεναγωγείῳ δοξολογίαν, ἐξεφωνήθησαν δύο λόγοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς ὑπὸ τῆς νεαρᾶς διδασκάλου ἐνταῦθα κ. Γλυκερίας Κ. Παυλίδου, (1) ὁ δὲ ἕτερος ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν διδασκάλου κ. Λ. Παϊσίου, ὅστις ἀπέδειξε δι' ἱστορικῶν μαρτυριῶν καὶ διὰ τῶν σχετικῶν στίχων τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου τοὺς πρώτους οἰκιστὰς τῆς νήσου καὶ τὴν γνησίαν ἑλληνικὴν καταγωγὴν ἡμῶν. Ὡμίλησε δ' ἔτι, ὅτι διὰ νὰ προβαίνωμεν ὡς οἱ ἄλλοι πεπολιτισμένοι λαοί, καὶ ἀξιωθῶμεν νὰ ριφθῶμεν μίαν ἡμέραν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος, ἀπαιτεῖται νὰ βασιλεύῃ μεταξὺ ἡμῶν ἡ ὁμόνοια ἡ σύμπνοια, νὰ ἦνε δὲ μακρὰν ἡ διχόνοια, ἡ διαίρεσις, καὶ ἡ ἀλληλομαχία, καὶ ὅτι καθῆκον ἑκάστου εἶνε νὰ ὠφελῇ, ἂν μὴ ὑλικῶς τοὐλάχιστον ἠθικῶς τὴν πατρίδα του. Περάνας δὲ τὸν λόγον ἐξήτωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τῆς ταλαίνης ἡμῶν πατρίδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

(1). Σ. Σ. Ἐλλείψει χώρου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ καταχωρίσωμεν τὸ ὡραῖον λογύδριον τῆς κ. Γλυκερίας Κ. Παυλίδου. Ἴσως δυνηθῶμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο προσεχῶς.

ΠΡΑΣΤΕΙΟΝ

Τὴν δημώδη παροιμίαν «ἕως οὗ νὰ γείνῃ τὸ κκέφι τοῦ ἄρχοντος, ἡ ψυχὴ τοῦ πτωχοῦ βγαίνει» ἀκούει τις σήμερον ἐκφερομένην ἐκ παντὸς στόματος ἐπὶ τῇ βραδυτῆτι τῶν ἐκ τοῦ σωτηρίου θεωρουμένου σήμερον Λονδίνου ἀναμενομένων ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Πρεσβείας. Ἐπειδὴ δ' ἐγνώσθη ὅτι ὁ Μ. Ἁρμοστὴς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὸ δεῖγμα τῆς ποιότητος τοῦ ἀναμενομένου πράγματος, δεξιόθεν, ἀριστερόθεν, ἀκούει τις ἐρωτήσεις: ἦλθεν ὁ Ἁρμοστὴς; πότε ἔρχεται ὁ Ἁρμοστής;

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ μεταδώσω ὑμῖν πιστῶς τὰς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις τῶν χωρικῶν, οἵτινες ὡς γνωστὸν εὐφυολογοῦσι πάντοτε καὶ ἐν ταῖς λυπηραῖς ἀκόμη σκέψεσί των, λέγω ὑμῖν ὅτι ἤρξαντο ἀμφιβάλλοντες καὶ λέγουσιν «ὁ Ἁρμοστὴς θὰ μᾶς φέρῃ τὴν νοῦλλαν τῶν λιρῶν τὰς ὁποίας ἐδώκαμεν».

Ὦ! ὁ Κύριος Λ. Ἱερείδης εἶνε μεμυημένος εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν ὕβρεων μᾶλλον ἢ εἰς τὸ συντακτικὸν καὶ τὴν γραμματικήν. Ἀποκαλεῖ ἡμᾶς «φάντιν μπαστοῦνι» καὶ ὡς «τρεφομένους δι' ὕβρεων» διότι τῷ ἐσυστήσαμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγην αἰδῶ συντακτικὴν καὶ ὀλίγην χροιὰν γραμματικήν, ὅπως μὴ ἐν τῷ προσώπῳ του διαστύρηται οὕτω δημοσίως τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Ἐπανέρχεται καὶ πάλιν, ἀλλ' αὐτὴν τὴν τορὰν διὰ «φιλολογικῶν» παρατηρήσεων, ὡς λέγει, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ λόγιοι μεθ' ὧν συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἴδιος, συναιροῦσι τὸ πέρας καὶ γράφουσι πέρα, περῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ φιλολογικὸν σταδιον δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὸ συντακτικὸν καὶ κατόπιν εἰς τὸ γραμματικόν, καὶ τότε βεβαίως θὰ ἐννοήσῃ καὶ τὰς ἀσυνταξίας του, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνησε νὰ εἴπῃ οὐδὲ γρῦ, θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὸν δὲ, τὸ ταῖρι τοῦ μὲν, ὃν ἀφῆκεν ἐν τῇ νέᾳ φιλολογικῇ ἀναλύσει του κρεμάμενον καὶ ἠνάγκασε τοὺς ἀναγνώστας του νὰ τὸν ταριχεύσωσι, θὰ προσέχῃ καλλίτερον περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων λέξεων, καὶ θὰ μάθῃ καὶ ἐκ τῆς γραμματικῆς, ἣν θὰ διδάσκῃ βεβαίως, καθὸ διδάσκαλος, ὅτι τὸ πέρας δὲν ἀποβάλλει τὸ ταῦ καὶ δὲν συναιρεῖται. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀγνοεῖ ὁ κοινὸς λαός. Ταῦτα πάντα θὰ μάθῃ, ὡς ἐλπίζεται ὁ κ. Ἱερείδης, μὲ τὸν καιρόν, ἐὰν ὁ νοῦς ἦνε συντακτικὸς, δηλ. ἐὰν ἦνε καλῶς τοποθετημένος.

Μὴ λησμονεῖτε κύριε Ἱερείδη τὸν σκοπὸν δι' ὃν γράφετε ἐν ἐφημερίσιν, ὅτι, δηλαδὴ, πρὸς τὸ ν' ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ πολλῶν γράφετε.

«ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ»

Περιεχόμενα τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ἰανουαρίου: Τὸ δῶρόν μας.—Ἐν τῷ κρυπτῷ.—Ὁ ὕπνος ἑνὸς ποντικοῦ.—Ἡ μικρὰ ἐγωίστρια.—Διὰ πολὺ μικρὰ παιδία (ποιημάτιον).—Ὁ λειποτακτῶν μαθητής.—Ὁ Ρὼκ καὶ ἡ Λιλή.—Δύο παιδάκια 's τὸ λειβάδι (ποιημάτιον).—Πέτρος Βαντάελ.—Τέταρτος διαγωνισμός.—Πονηρία ὄφεως.—Παιδικὴ ἠχώ.—Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.—Ἡ εἰκὼν τοῦ τὰς περισσοτέρας ἀποστείλαντος λύσεις παιδός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

ΕΛΛΑΣ. *Ὁ κ. Τρικούπης ἔδωκεν ἀφορμὴν μεγάλης κατ' αὐτοῦ καταφορᾶς ἐν συνασπισμῷ τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου. Διώρισε πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐλεγκτὰς καὶ παρέδρους τοὺς πιστοτάτους καὶ φανατικωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ κόμματος, ὧν ὁ εἷς εἶνε ὁ ἰδιαίτερος τοῦ πρωθυπουργοῦ γραμματεύς.—Μετὰ μεγίστης ἐπισημιότητος καὶ πασιφανοῦς λύπης ἐκηδεύθη ὁ ματζῆ Πέτρος. Παρίστατο πᾶσα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, 27 δὲ στέφανοι κατετέθησαν.—Ὁ μεγαλόδωρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀβέρωφ, ἀνεδέχθη τὴν ἀνέγερσιν τῆς Στρατιωτικῆς σχολῆς, ἧς ἡ δαπάνη ὡρίσθη εἰς 750 χιλ. δραχμῶν.—Ἐν τῇ ἐκκυβεύσει τῶν μετοχῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου ἡ ὑπ' ἀρ. 202,329 ἐκέρδησε 1816 δραχμάς.*

ΓΑΛΛΙΑ. *Ἡ Γαλλία μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ προσθέτου φόρου τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν ὃν ἐπέβαλεν ἡ Βουλγαρία εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἰς αὐτὴν ἐμπορεύματα, λέγεται δ' ὅτι μετὰ τὰς δισμαρτυρήσεις ταύτας ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀνεκάλεσε τὸ μέτρον.—Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐγκωμιάζουσι τὸν ναυπηγὸν τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ Ψαρά, ὁ ὁποῖος κάλλιστα συνεδύασεν ἐν ὄγκῳ σχετικῶς μικρῷ μεγάλην ἐπιθετικὴν καὶ ἀμυντικὴν δύναμιν. Τοῦ πλοίου τούτου ἔμελλε νὰ γίνῃ πρὸ ἡμερῶν ἡ καθέλκυσις, πάμπολλοι δ' Ἕλληνες παρευρέθησαν ἐπὶ τούτῳ ἐν Χάβρῃ, προσεκλήθη δ' ἐκ Μασσαλίας καὶ ὁ λόγιος ἀρχιμανδρίτης κ. Ζιγαδηνὸς ὅστις ἐτέλεσε καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σκάφους ἐκφωνήσας καὶ πατριωτικώτατον λόγον, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ καθέλκυσις ἕνεκα θυέλλης καὶ κακοκαιρίας ἐπελθούσης αἴφνης.—Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐν τῷ νέῳ προστατευτικῷ συστήματί της, ἀπεφάσισε νὰ αὐξήσῃ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀραβοσίτου τέλη, οὕτω δὲ ζημιοῦνται μεγάλως οἱ Ρωμοῦνοι γεωπόνοι καὶ σιτέμποροι. Τοῦτο δυσηρέστησε τὴν Ρωμουνίαν ἥτις ἐσχάτως ἀπεχώρησεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἄνευ τινὸς ἀντιλλάγματος, δικαιώματα καὶ προνόμια ὡς εἰς τὸ μᾶλλον ὑπ' αὐτῆς εὐνοούμενον ἔθνος.*

ΡΩΣΣΙΑ.—Ἡ Ρωσσία φαίνεται παρασκευαζομένη ἐρρωμένως πρὸς μέλλουσαν ἐνέργειαν. Παρὰ τὰ Αὐστριακὰ καὶ Γερμανικὰ σύνορα γίνονται μεγάλαι στρατιωτικαὶ παρασκευαί.

ΑΥΣΤΡΙΑ. *Οἱ Τσέχοι ἐν Βοημίᾳ ἀπῄτουν τὴν ἀνίδρυσιν ἰδίου βοημικοῦ κράτους, κατὰ τοσοῦτον δὲν παρωξύνθη ἐσχάτως ἡ μεταξὺ Τσέχων καὶ Γερμανῶν πολυετὴς πάλη, ὥστε ὀλίγου δεῖν ἀπέληγεν εἰς δυσάρεστα. Ἐν τούτοις κατωρθώθη συνδιαλλαγή, ἧς τὰς μεγαλειτέρας ὠφελείας ἔχουσιν οἱ πλειοψηφοῦντες τῶν Γερμανῶν Τσέχοι. Ἀνιδρύθη ἀληθὴς Τσεχογερμανικὴ ὁμοσπονδία. Ἀγγλικὰ Γερμανικὰ καὶ Ἰταλικὰ φύλλα ἐξαίρουσι μιᾷ φωνῇ τὸν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, ἐκτὸς τῶν Γαλλικῶν, ἅτινα φοβοῦνται μήπως ἡ συνδιαλλαγὴ αὕτη Σλάβων καὶ Γερμανῶν ἐπιφέρῃ φιλικωτέρας σχέσεις Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας.*

ΙΤΑΛΙΑ. *Τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἐν Ἀφρικῇ, ὑπὸ τὸν νέον στρατηγὸν Ὄρερον προὐχώρησαν μέχρι τῆς Ἀδούας, χώρας ὑποκειμένης εἰς τὸν Μενελίκ, ἔνθα ὑπεδέχθησαν αὐτὰ οἱ πρόκριτοι τοῦ τόπου καὶ ὁ κλῆρος ἑορτασίμως. Ὁ Ὄρερος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν προτίθεται νὰ καταλάβῃ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καθ' ὃ ἀνήκουσαν εἰς τὸν σύμμαχον βασιλέα τῆς Αἰθιοπίας.—Ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ Ἀμεδαίου οἱ ναπολεονίδαι πρίγκηψ Ἱερώνυμος καὶ ὁ πρωτότοκος υἱός του Βίκτωρ, ἐρίζοντες ἀπὸ πολλοῦ περὶ τῆς ἀρχηγίας τοῦ βοναπαρτικοῦ κόμματος, περιῆλθον εἰς ὑβριστικὴν λογομαχίαν, φιλονεικοῦντες περὶ τῆς πρωτοκαθεδρίας κατὰ τὴν ἐκφορὰν, ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ πρὸ τοῦ πτώματος! Ὁ βασιλεὺς αὐστηρὰς ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς παρατηρήσεις, ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι ἐξηκολούθουν διαπληκτιζόμενοι, ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ ἀπόσχωσι καὶ οἱ δύο τῆς κηδείας, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.*

ΚΡΗΤΗ. *Τὰ κρητικὰ λαμβάνουσιν ὁσημέρσι εὐρυτέρας διαστάσεις. Συλλήψεις καὶ φυλακίσεις, δαρμοὶ καὶ ἀτιμώσεις ἐνεργοῦνται καθ' ἑκάστην, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἐπετράπη εἰς τοὺς ἐντοπίους ὀθωμανοὺς νὰ ὁπλοφορῶσιν ἔν τε ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐνῷ ἐὰν φωραθῇ τις χριστιανὸς ἔχων μαχαιρίδιον πρὸς χρῆσίν του, συλλαμβάνεται προστιμᾶται, δέρεται καὶ φυλακίζεται. Εἰς Ἅγιον Βασίλειον ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ χωροφυλάκων καθ' ἣν ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν ἀρκετοί. Τὰ «Ἡμ. νέα» ἀναγράφουσι κατ' ἀλληλογραφίαν ἐκ Χανίων νέα δεινοπαθήματα τῶν Κρητῶν. Φυλακίζονται ὅσοι δὲν ὑπογράφουσιν εὐχαριστήριον ἀναφοράν. Πάντες οἱ ἀπαγόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς δέρονται καὶ κακοποιοῦνται ἀπανθρώπως, κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν χωροφυλάκων. Τὸ ὕψος τῶν Μωαμεθανῶν ἐγένετο ἀφορήτως ὑπεροπτικόν. Ἕκαστος αὐτῶν εἶνε μικρὸς Σακήρ. Ὅτε ἐδημοσιεύθη ἐν Χανίοις τὸ φιρμάνιον, οἱ Τοῦρκοι πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς λιτανείας τοῦ ἐπιταφίου τῶν χριστιανῶν περιῆλθον τὰς ὁδοὺς ψάλλοντες ἐμπαικτικῶς τὸν ἐπιτάφιον τῶν χριστιανικῶν ἐλευθεριῶν.*

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.—Κατὰ τὴς διαμαρτυρήσεως τῆς Ρωσσίας περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου καθ' ὃ ὑπεθηκεύθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ, αἵτινες ἐχρησίμευον ὡς ἐγγύησις τῆς πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ὁ Σταμπούλωφ ἀπήντησεν ὅτι αἱ γραμμαὶ αὗται ἐστρώθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1885—1888. Πῶς λοιπὸν ἐτέθησαν ὡς ἐγγύησις χρέους κανονισθέντος κατὰ τὸ 1879 ἔτος;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀθῆναι 1.—Βεβαιοῦται ἐξ αὐθεντικῶν πληροφοριῶν, ὅτι ἡ Πύλη, κατὰ συναίνεσιν τοῦ Σουλτάνου, διεβίβασε πρὸς τὸν Βαλῆν τῶν Ἰωαννίνων τηλεγραφικὴν διαταγὴν περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐκίνησεν εἰς ἀγανάκτησιν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς κατοίκους, ἤρξαντο δὲ ἐνεργοῦντες περὶ ἀναστολῆς τῆς διαταγῆς ταύτης καὶ ἔπεμψαν ἀναφορὰς καὶ πρὸς τὸ πατριαρχεῖον, διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν προσγινομένην εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν ἐκ τῆς τοιαύτης διαταγῆς.

Κων)πολις 30.—Ἡ ἀποχώρησις τοῦ Ἀγὸτ πασᾶ εἶνε πιθανὴ ἕνεκα διαστάσεως αὐτοῦ πρὸς τοὺς συναδέλφους του.

Παρίσιοι 30.—Ἡ θνησιμότης ἐν Παρισίοις ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ὁμαλὸν αὐτῆς ἀριθμόν.

Ἀθῆναι 30.—Κρίσις τις λανθάνουσα ἐπικρατεῖ. Ἡ κατάστασις τῆς Κρήτης πολὺ ἀνησυχεῖ τὸ ὑπουργεῖον.

Βιέννη 30.—Ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος τῆς Ρωσσίας πάσχει ἐκ καρκίνου καὶ θ' ἀπέλθῃ εἰς Νίς. Ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι ἡ ζωή του θὰ παραταθῇ.

Ὁ κόμης Ἀνδράση ψυχορραγεῖ.

—Εἰδήσεις ἐκ Κρήτης τῆς σήμερον παριστῶσι μεγάλως δεινωθεῖσαν τὴν αὐτόθι κατάστασιν. Οἱ τοῦρκοι περιδεεῖς ἤρξαντο πάλιν νὰ κλείωνται εἰς τὰς πόλεις, φοβούμενοι ἐξεγέρσεις τῶν χριστιανῶν.

Ὁ Σακὴρ πασᾶς συνέστησε νέους στρατιωτικοὺς σταθμοὺς εἰς διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα, διέταξε δὲ καὶ τὴν μεταστάθμευσιν ἐκ Χανίων εἰς Ρέθυμνον ἑνὸς τάγματος.

Ἐκ τῆς ἐγκρίτου Τεργεσταίας ἐφημερίδος «Ν. Ἡμέρα» ἐν ᾗ συνήθως καταχωρίζονται ἐν ἐπιφυλλίδι σπουδαιόταται καὶ λίαν ἀξιανάγνωστοι πραγματεῖαι, ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ πολυσεβάστου καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς κ. Ι. Σκαλτσούνη συγγραφείσης μονογραφίας «ἡ ὀδύνη καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἰδέα», ἧς τὴν ἀνάγνωσιν συνιεῶμεν θερμῶς εἰς πάντα ἀναγνώστην μας.

« Μάτην ἐκζητοῦμεν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ὀδύνης καὶ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐνυπάρχοντος κακοῦ ἀπὸ τὴν σοφίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ μὲν ἔργα τῶν σκεπτικῶν καὶ ὑλοδοξούντων καὶ καταχρωμένων τῶν περὶ τοῦ ἀπτοῦ καὶ ὁρατοῦ κόσμου γνώσεών των μᾶς προτείνουν ἀνθρωπότητα ἄνευ Δημιουργοῦ· ὀστᾶ ἄνευ πνεύματος· ζωὴν ἄνευ μέλλοντος· ἠθικὴν ἄνευ βάσεως καὶ στηρίγματος· ὕπαρξιν ἄσκοπον καὶ παγετώδη ὁδηγοῦσαν ἡμᾶς εἰς τὴν λατρείαν τῆς ὕλης, εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ἠθῶν, εἰς τὴν ἐκφαύλισιν τῶν χαρακτήρων καὶ εἰς τὴν ἐξαγρίωσιν. Καὶ δὲν εἶνε ἄραγε ὁ σκεπτισμὸς, ἡ ὑλοδοξία καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία αἱ πηγαὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως; Τὰ δὲ ἔργα τῶν ἀληθῶν τῆς ἐπιστήμης ἑρμηνέων μᾶς ὁδηγοῦσι βεβαίως διὰ τῆς λογικότητος καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐξυπηρετοῦν, προάγοντα τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ βιομηχανικὴν πρόοδον, μικρὸν ὅμως συμβάλλουσι πρὸς ἠθικὴν τοῦ λαοῦ μόρφωσιν ἅτε ἀπρόσιτα εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ στερούμενα πάσης δυνάμεως ὅπως ἐπιδληθῶσιν εἰς τὴν θέλησιν, εἰς τὸ φρόνημα, εἰς τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἡ θρησκεία δὲν ἐπιχειρεῖ τὴν λύσιν τῶν αἰωνίων προδλημάτων διὰ τῶν συνήθων τῆς διανοίας ἀμφιταλαντεύσεων καὶ διαλεκτικῶν συζητήσεων οὐδὲ τὰ παραγγέλματα τῆς ἠθικότητος ὑπαγορεύει ὡς συμπεράσματα λογικῆς ἐπεξεργασίας ἢ αὐθαιρέτου ἀνθρωπίνης διατυπώσεως. Συμδαδίζει μὲν μετὰ τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν αὐτῆς περὶ δημιουργίας καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς δογμάτων, προκηρύσσει δὲ ἀλήθειας ὑπερτέρας πάσης συζητήσεως, ἀποκαλυφθείσας εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ εἰς τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς βίον δι' ὁρατῶν καὶ ἀναμφισδητήτων γεγονότων, τελειοποιοῦσα δὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ἠθικῆς ἐπαγγελιῶν, περιάπτει εἰς αὐτοὺς κῦρος καὶ ζωὴν καὶ δύναμιν καὶ ἐνισχύει ἐπὶ τέλους τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν ἐνώπιον τῆς ὀδύνης καὶ τῶν ταλαιπωριῶν τοῦ βίου αἵτινες δὲν ἐγκαταλείπουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. Μάτην ἐργαζόμεθα διὰ μόνης τῆς γραμματικῆς παιδεύσεως πρὸς ἠθικὴν τοῦ λαοῦ διαμόρφωσιν, μάτην ἐκζητοῦμεν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ καταπεσόντος φρονήματος ἀπὸ τοὺς θεσμοὺς καὶ ἀπὸ τὰ νομοθετήματα, μάτην ἐργαζόμεθα πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ κράτους τοῦ καθήκοντος διὰ μέσων στερουμένων ζωῆς καὶ δυνάμεως καὶ ὑπερκοσμίου κύρους καὶ ὑπερφυσικῶν πεποιθήσεων. Καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἱστορία μᾶς χορηγοῦσι τὴν ἀδιαφιλονείκητον ἀπόδειξιν μιᾶς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν πολλάκις ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνομολογοῦμεν ἀλλὰ πάντοτε παραγκωνίζομεν καὶ κατὰ τὸν πρακτικὸν βίον ἀθετοῦμεν, τὰς συνεπείας αὐτῆς ἔν τε τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ. Μόνη ἡ θρησκεία ἔχει ἐν αὐτῇ τὴν δύναμιν νὰ ἀνυψώσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης τὸ καθῆκον ὑπεράνω τοῦ διακαιώματος, νὰ δημιουργήσῃ τὴν εὐθύνην παρὰ τῇ ἐλευθερίᾳ, τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν ἔν τε τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνικῇ συμδιώσει, νὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος καὶ δύναμιν καὶ παραμυθίαν ἐν ταῖς ὀδύναις καὶ ταλαιπωρίαις τοῦ βίου. Ἄρχοντες, τὴν ἀλήθειαν ταύτην περιφρονοῦντες, παραγκωνίζοντες δὲ αὐτὴν καὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ λαοῦ παιδεύσεως διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ὁδηγοῦσι τοὺς λαοὺς εἰς κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν, εἰς ἠθικὴν ἔκλυσιν καὶ εἰς ἐθνικὴν κατάπτωσιν καὶ καταστροφήν. Πατὴρ δὲ μὴ ἐργαζόμενος πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ σπουδαιοτάτου τῶν αἰσθημάτων τῶν ἰδίων τέκνων, ἀποστερῶν δ' αὐτὰ πολυτιμοτάτου ἠθικοῦ θησαυροῦ, κακῶς ἐξυπηρετεῖ τὰ πρὸς αὐτὰ αἰσθήματα στοργῆς καὶ ἀγάπης. Καὶ οὐδεὶς τῶν γονέων δύναται προφασιζόμενος νὰ εἴπῃ ὅτι ἐλλείπουσι τὰ πρὸς θρησκευτικὴν διαμόρφωσιν μέσα καὶ οἱ κατάλληλοι πρὸς τοῦτο διδάσκαλοι, διότι οὐδὲν εὐκολώτερον τῆς ἀναπτύξεως καὶ κραταιώσεως τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδὸς ἐμφύτου τῆς θεοσεδείας συναισθήματος. Τὸ παιδίον ἀκούων τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀποδίδουσαν εὐλογίας εἰς τὸν Ὕψιστον ἐπὶ πάσης εὐτυχοῦς ἢ δυστυχοῦς οἰκογενειακῆς περιστάσεως, παρατηρῶν τοὺς γονεῖς προσερχομένους εἰς τὸν τόπον τῆς κοινῆς προσευχῆς καὶ ἐπιδιδομένους εἰς ἔργα ἐλέους καὶ εὐπρεπείας πρὸς πλήρωσιν τῶν θείων ἐντολῶν, ζῶν ἐν μέσῳ θεοσεδοῦς οἰκογενειακῆς ἀτμοσφαίρας, διαπλάσσεται ἐν τῇ ὑπερκοσμίῳ καὶ θρησκευτικῇ ζωῇ πρὸ πάσης δογματικῆς καὶ κατηχητικῆς διδασκαλίας. Ἡ θρησκεία δὲν εἶνε ἐπιστήμη ἀλλὰ ζωή, αἴσθημα καὶ πρᾶξις, εἰς δὲ τὰς ψυχὰς τῶν παιδίων οὐδὲν ἰσχύει μετὰ μείζονος εὐκολίας ἅμα καὶ βαθύτητος ὅσον οἱ λόγοι, αἱ πράξεις καὶ τὸ ὑποδειγμα τῶν γονέων καὶ τῶν ἐπιμελουμένων τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν διδασκάλων. Ὡς ἀκτὶς ἡλίου φωτίζει σκοτεινὴν κοιλάδα οὕτω ὁ θρησκευτικὸς τῶν γονέων καὶ ἠθικὸς βίος ἐπιλάμπει εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ παιδος καὶ προπαρασκευάζει τὴν ἀφομοίωσιν πάσης περαιτέρω διδασκαλίας τῶν εὐαγγελικῶν δογμάτων τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικότητος. Παρατηρήσατε τὸ δένδρον καὶ τὰ λοιπὰ ἐνόργανα ὄντα. Ἔχουσι μὲν ἐν ἑαυτοῖς μυστηριώδη δύναμιν συντηροῦσαν τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν ζωὴν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου σπέρματος ἐπενεργοῦσαν καὶ μεταβάλλουσαν καὶ τροποποιοῦσαν αὐτὴν μέχρι καρποφορίας καὶ πολυετοῦς βλαστήσεως, ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη παραλύεται ἢ ἀπονεκροῦται καὶ ἐξαφανίζεται ἐὰν μὴ τὰ περιστοιχοῦντα στοιχεῖα δὲν συμπράττουσι μετ' αὐτῆς ἐναρμονίως ἢ ἐὰν ἡ σύμπραξίς των εἶνε ἐλαττωτικὴ ἢ νοσώδης. Ὁ ἀὴρ, αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες, θερμοκρασία διάφορος ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἐνοργάνου σώματος, πρέπει νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῆς μυστηριώδους ὀργανικῆς ἢ ζωϊκῆς δυνάμεως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βλαστήσεως ἢ πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς, Οὕτω καὶ εἰς τὸν ἠθικὸν κόσμον, ὁ ἄνθρωπος φέρει μὲν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἔμφυτον θρησκευτικὴν ροπὴν, ἀλλ' ὅπως αὕτη ἀναπτυσσομένη ἀποφέρῃ τοὺς ἠθικοὺς καὶ κοινωνικοὺς αὐτῆς καρποὺς, ὅπως ἐνισχύσῃ τὰ καθήκοντα τῆς πειθαρχίας καὶ εὐποιΐας καὶ νηφαλιότητος, καταστῇ δὲ δύναμις παραμυθίας καὶ ἐγκαρτερήσεως ἐν μέσῳ τῆς ὀδύνης καὶ ἀνυψώσεως φρονήματος ἔν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ ταῖς δυσπραγίαις, δέον πρῶτον μὲν νὰ ἀναπτυχθῇ διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν γονέων ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νηπιότητος, εἶτα δὲ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ κραταιωθῇ διὰ τῶν δογμάτων τῆς πίστεως καὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου μετὰ τοῦ θείου συγκοινωνίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ τὴν στοιχειώδη ταύτην καὶ ὅλως πρακτικὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ προπαρασκευὴν γονεῖς τε καὶ διδάσκαλοι παραμελοῦν, θεωροῦντες τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ὡς ὅλως πάρεργα καὶ ἐπουσιώδη, οὕτω δὲ τὰ τέκνα μας εἰσέρχονται εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον ψελλίζοντα μὲν ξένην τινὰ γλῶσσαν, ἐπιτήδεια δὲ κατὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν τῶν τρόπων συμπεριφορὰν, στερούμενα ὅμως τῆς βάσεως καὶ τοῦ στερροῦ τῆς ζωῆς κρηπιδώματος, τῆς δυνάμεως τοῦ ἐνθέου φρονήματος, τοῦ ἐνισχύοντος ἀφ' ἑνὸς τὸ ἠθικὸν συναίσθημα κατὰ τὴν πάλην τῶν παθῶν καὶ τῶν σωματικῶν ὀρέξεων, ἐπιδάλλοντος δὲ ἀφ' ἑτέρου ὡς καθῆκον τὴν ἐργασίαν, τὴν κοινωνικὴν πειθαρχίαν, τὸ σέδας εἰς τοὺς νόμους, χορηγοῦντος παραμυθίαν καὶ ἐγκαρτέρησιν ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ παριστάνοντος ὡς ὑπέρτατον τοῦ βίου σκοπὸν τὸ ζῆν ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ εὐποιΐᾳ καὶ τὸ θνήσκειν ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἐλπίδι. Κορέσαντα δὲ ἀπὸ τῆς νεότητός των τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας των, μὴ ἐπιδιώκοντα οὐδένα εὐγενέστερον καὶ ἀνώτερον σκοπὸν, ἄνευ πεποιθήσεων ὑπερκοσμίων δυνάμεων καὶ ἄνευ ἐλπίδων ὑπάρξεως πέρα τοῦ τάφου, στερούμενα παντὸς ἐνθουσιασμοῦ, γηράσκουσιν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἡλικίας. Ἡλοῖα ἀνερμάτιστα διαπλέουσιν ἐν τῷ πελάγει ψευδῶν διδασκαλιῶν, ναυαγοῦντα κατὰ τὴν πρώτην κοινωνικὴν ἢ οἰκογενειακὴν καταιγίδα ἢ γενόμενα ἕρμαιον παντὸς ἐλαττώματος, φθείρουσι τόν τε σωματικὸν καὶ ἠθικὸν βίον. Διότι ἡ θρησκεία δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀλήθεια ἡ ἄγουσα εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ὁδὸς, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλέστατος ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ὁδηγὸς, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος πελαγοδρομεῖ ἐν τῷ ὠκεανῷ τοῦ σκότους ἄνευ πυξίδος καὶ ἄνευ ἀστέρος. Ὅπου ἂν παύσῃ ἡ ζωογόνος τῆς θρησκείας πηγὴ ἐκπέμπουσα φῶς πρὸς διαφώτισιν τῶν αἰωνίων προδλημάτων, δύναμιν κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος καὶ παραμυθίαν ἐν τῇ πεποιθήσει τῆς αἰωνιότητος, δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μικρὸν ἐξωτερική τις εὐπορία καὶ εὐμάρεια, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ταχέως θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἔκλυσις τῶν δημοσίων ἠθῶν, ἐν δὲ τῷ οἰκογενειακῷ ἡ ἀπόγνωσις ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ ταῖς δυσπραγίαις».

Λύσις τοῦ 24 αἰνίγματος Χριστοφόρος.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ 2.

Ζῇ μυῖα; νεροῦ μᾶλλ' ὄνοι! Κέρδ' ὦ!!! Σ', ἐς χρόν'.

ΑΙΝΙΓΜΑ 25ον.

Νῆσός εἰμι Ἑλληνὶ ἡ πλὴν δὲν λέγω ποῦ κεῖμαι
Πατοὶς δ' ἐξόχου ποιητοῦ λέγουσιν ὅτι εἶμαι
Ἀνηλεῶς τὴν κάραν μου ἂν θέλῃς ν' ἀποκόψῃς
Εἰς ἄλλην νῆσον παρευθὺς ὦ λύτα θὰ προσκόψῃς
Ἐνταῦθα πάλιν βεβαιοῦν οἱ ἱστοριογράφοι
Ὁ μεγαλόνους ποιητὴς πῶς πράγματι ἐτάφη
Μὴ βουληθῇς ὅμως αὐτὴν φεῦ νὰ ὀξυτονήσῃς
Διότι λέξιν μισητὴν δριμεῖαν θ' ἀπαντήσῃς
Τὴν κεφαλὴν πλὴν δύνασαι μὲ θάρρος νὰ χωρίσῃς
Κι' ἀντωνυμίαν ἄρευκτα ἐμπρός σου θ' ἀπαντήσῃς

Λευκωσία (Α. Α).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα	γρ.	180—200
δευτέρας ποιότ.	» » . .	150—170
» ξυνισμένα	» » . .	80—120
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . .	55
σταφίδες ξηραί»	» » »	55—57
σταφίδες βρασταί	» » »	47—50
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		118—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	. . . . .	18—22
κριθὴ	» »	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. . .	92—94
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμδάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμδάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπισολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ σέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμδάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριδείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματεΐδης.